

*«Віцьбічы», 30 кастрычніка 2019 года
Віталь Сянькоў*

ЗАРАЧАВАНАСЦЬ ЯГО МАЙСТЭРСТВАМ

Народнаму артысту Беларусі, лаўрэату Дзяржаўнай прэміі БССР вядучаму майстру сцэны Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа Тадэвушу Кокштысу споўнілася 85 год.

Жывая легенда... гэта пра Тадэвуша Антонавіча. Ён амаль апошні з плеяды коласаўцаў, якія стварылі класічны тэатр у Віцебску. Яго імя з ліку тых, якія тэатралы некалькіх пакаленняў вымаўляюць з глыбокай павагай. І ёсць за што. Несумненны магутны талент, выпешчаны нацыянальнай тэатральнай школай, навучаны глыбока спасцігаць сутнасць кожнага персанажа і па-майстэрску даносіць яго вобраз да глядача.

А чужых лёсаў, пражытых Тадэвушам Кокштысам на коласаўскай сцэне і ў кіно, – вялікае мноства. Яму падуладныя любыя характары, нават такія, якія далёкія ад яго ўласнай чалавечай прыроды. Салдат, стары, селянін, жабрак, дваранін... вобразы камедыйна-сатырычныя і глыбока драматычныя. Труфальдзіна (“Слуга двух

гаспадароў” К. Гальдоні), Жабрак (“Сымон-музыка” Я. Коласа), Расплюеў (“Вяселле Крачынскага” А. Сухава-Кабыліна), Цімоха, альбо Гастрыт (“Вечар” А. Дударова), Стары (“Бездань” па Р. Брэдберы), Акім (“Улада цемры” Л. Талстога), Другі Шляхцюк (“Несцерка” В. Вольскага), Блазен, Шут (“Кароль Лір” У. Шэкспіра), Качкароў, Земляніка (адпаведна, “Жаніцьба” і “Рэвізор” М. Гоголя), Благае (“Доктар філасофіі” Б. Нушыча), Сыракваш (“Плошча Перамогі” А. Паповай), Іосіф Трэці (“Кракаўскі студэнт” Г. Марчука), Жамгуліс (“Клеменс” К. Саі), Шаргай і Салянік (“Парог” і “Радавыя” А. Дударова)... Звыш сотні роляў, якія ўвайшлі ў скарбніцу айчыннага тэатральнага мастацтва.

Тадэвуш Антонавіч здымаўся ў кіно ў вядомых рэжысёраў, у тым ліку ў М. Пташука (“Знак бяды” па аднайменнай аповесці В. Быкава), В. Турава (“Палеская хроніка” па раману І. Мележа “Людзі на балоце”), М. Касымавай (“Зорка Венера”), Д. Астрахана (тэлесерыял “Фабрыка грез”).

Тадэвуш Кокштыс – кавалер ордэнаў «Знак Пашаны» і Францыска Скарыны, прыза Беларускага саюза тэатральных дзеячаў «Крыштальная Паўлінка», іншых значных узнагарод.

Коласаўскаму тэатру Тадэвуш Антонавіч прысвяціў свой лёс. Служыў яму і будзе служыць, пакуль хапае моцы, бо гэта для яго – само жыццё. І зноў кожная роля з максімальным пранікненнем у сутнасць чалавека і яго абставінаў. А на выхадзе быў і будзе непаўторны герой у выкананні майстра, эксклюзіўны персанаж ад Тадэвуша Кокштыса – да вялікай радасці глядача, зачараванага іграй Артыста.

Фота з архіва «Віцьбічаў».